

Rozważania Biblijne – 20 listopada 2022

Pierwsze czytanie - z drugiej księgi Samuela 5, 1-3

Wszystkie pokolenia izraelskie zeszły się u Dawida w Hebronie i oświadczyły mu: «Oto myśmy kości twoje i ciało. Już dawno, gdy Saul był królem nad nami, tyś odbywał wyprawy na czele Izraela. I Pan rzekł do ciebie: "Ty będziesz pasł mój lud - Izraela, i ty będziesz wodzem nad Izraelem"». Cała starszyzna Izraela przybyła do króla do Hebronu. I zawarł król Dawid przymierze z nimi wobec Pana w Hebronie. Namaścili więc Dawida na króla nad Izraelem.

« Wszystkie pokolenia izraelskie zeszły się u Dawida w Hebronie »

Hebron :

- To miasto nazywane też Kijrat-Arba. Położone jest w gorach Judei, na wysokości tysiąca metrów nad poziomem morza i około 40 km na południe od Jerozolimy.
- Do dziś jest ważnym miejscem dla Żydów, chrześcijan i muzułmanów, gdyż znajdują się tam groby Sary, Abrahama, Izaaka, Rebeki, Jakuba, Lei i Jozefa.

Czytany dziś fragment sięga czasów, gdy Dawid był już królem Izraela, jednak uznanym tylko przez część narodu wybranego. W dniu, o którym dziś czytamy,

własnie w mieście Hebron, wszyscy (cały naród – potomkowie dwunastu plemion), uznali go królem.

Narod wybrany zamieszkał w ziemi obiecanej po śmierci Mojżesza, około 1200 roku p.n.e. Przez ponad wiek, dwanaście plemion żyło niezależnie jedno od drugich. Były jednak świadome, że łączyła je wspólna historia, a szczególnie « wyjście z Egiptu, dzięki interwencji Boga », jak wówczas mawiali. W czasach zwanych « epoką sędziów » to właśnie ci, którzy zajmowali stanowiska sędziego byli swoistymi gubernatorami każdego z dwunastu plemion, a czasem też i prorokami. W razie zagrożenia, to oni kierowali operacjami obrony. Samuel był jednocześnie sędzią i prorokiem. Izrael podzielony na dwanaście pokoleń nie był wystarczająco zjednoczony, by mieć wspólnego króla. Potrzeba było trochę czasu, by powstało wśród wszystkich pragnienie jednego królestwa... Proszono Samuela, aby wybrał króla. Odebrał to jako znak nieposłuszeństwa Bogu i próbował wszystkich o tym przekonać.

- *« Kiedy jednak Samuel się postarzał, sędziami nad Izraelem ustanowił swoich synów. Pierworodny syn jego nazywał się Joel, drugiemu było na imię Abiasz: sądzili oni w Beer-Szebie. Jednak synowie jego nie chodzili jego drogą: szukali własnych korzyści, przyjmowali podarunki, wypaczali prawo. Zebrała się więc cała starszyzna izraelska i udała się do Samuela do Rama. Odezwali się do niego: «Oto ty się zestarzałeś, a synowie twoi nie postępują twoimi drogami: ustanów raczej nad nami króla, aby nami rządził, tak jak to jest u innych narodów». Nie podobało się Samuelowi to, że mówili: «Daj nam króla, aby nami rządził». Modlił się więc Samuel do Pana. A Pan rzekł do Samuela: «Wysłuchaj głosu ludu we wszystkim, co mówi do ciebie, bo nie ciebie odrzucają, lecz Mnie odrzucają jako króla nad sobą. Podobnie jak postępowali od dnia, w którym ich wyprowadziłem z Egiptu, aż do dnia dzisiejszego, porzucając Mnie i służąc innym bogom, tak postępują i z tobą. Teraz jednak wysłuchaj ich głosu, tylko wyraźnie ich ostrzeż i oznajmij im prawo króla, który ma nad nimi panować. I powtórzył Samuel wszystkie słowa Pana ludowi, który od niego zażądał króla. (...) Odrzucił lud radę Samuela i wołał: «Nie, lecz król będzie nad nami, abyśmy byli jak wszystkie narody, aby nas sądził nasz król, aby nam przewodził i prowadził nasze wojny!» Samuel wysłuchał wszystkich słów ludu i powtórzył je uszom Pana. A Pan rzekł do Samuela: «Wysłuchaj ich żądania i ustanów im króla!» (1 Sm 8)*

I tak pierwszym królem Izraela został Saul. Panował przez około dwadzieścia lat: między 1030 a 1010 rokiem p.n.e. Po wspaniałym początku jego królowania nastąpił czas mniej chwalebny, pod koniec którego Saul sprzeniewierzył się zaleceniom proroka Samuela i został zastąpiony przez nowego króla - Dawida. Czytany dziś fragment opowiada o czasach, gdy Dawid został już namaszczonej na króla przez proroka Samuela ale oficjalnie panował jeszcze Saul...

« Cała starszyzna Izraela przybyła do króla do Hebronu. I zawarł król Dawid przymierze z nimi wobec Pana w Hebronie. Namaścili więc Dawida na króla nad Izraelem. »

- Po śmierci Saula, królestwo zostaje podzielone na dwie części, a Dawid zostaje uznany za króla jednej z nich – południowej, należącej do plemienia Judy, ze stolicą w Hebronie. W tym samym czasie, w królestwie północnym, panuje jeden z synów Saula – jego panowanie trwało siedem lat i pół roku. Pada on ofiarą intrygi i zostaje zamordowany. To wówczas plemiona Królestwa Północnego zwracają się do Dawida prosiąc, by został ich królem.
- W ten sposób wszystkie dwanaście plemion Izraela zostaje złączonych w jednym królestwie.

« Namaścili więc Dawida na króla »

- To namaszczenie olejem jest znakiem Bożego wybrania, znakiem obecności Boga przy nim.

W ten sposób Dawid uobecnia idealnego króla – pasterza, wybranego z ludu przez Boga, wprowadzającego jedność między wszystkimi plemionami narodu wybranego. Jednak na prawdziwą jedność trzeba jeszcze poczekać... tysiąc lat później przychodzi potomek Dawida, nazywany « Synem Dawida » i « Mesjaszem ». To dopiero On zainauguruje prawdziwe królestwo Boże, to On powie o sobie: « jestem dobrym Pasterzem ».

Psalm 122, 1-6

Uradowałem się, gdy mi powiedziano:
«Pójdziemy do domu Pańskiego!»
Już stoją nasze nogi
w twych bramach, o Jeruzalem,

Jeruzalem, wzniesione jako miasto
gęsto i ściśle zabudowane.
Tam wstępują pokolenia,
pokolenia Pańskie,
według prawa Izraela,
aby wielbić imię Pańskie.

Tam ustawiono
trony sędziowskie,
trony domu Dawida.
Proście o pokój dla Jeruzalem,
niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują!

« Już stoją nasze nogi w twych bramach, o Jeruzalem »

- Sa to słowa zachwytu jednego z pielgrzymów. Jesteśmy w czasach po powrocie z deportacji babilońskiej. Sprofanowana i zburzona przez Nabuchodonozora świątynia (w 587 roku pne), została odbudowana w 515 roku pne. Odbudowano również miasto Jerozolime.

« Jeruzalem, wzniesione jako miasto gęsto i ściśle zabudowane. (...) Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, według prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie. »

- W tekście hebrajskim jest napisane: « Jeruzalem, w którym wszystko jest jednością i harmonią. »
- Słowa te odnoszą się do budowli miasta ale też i do jedności narodu wybranego, zgromadzonego w Świątyni, by odnowić Przymierze z Bogiem.
- Narod wybrany wypełnia w ten sposób jedno z przykazań, w którym Bóg zaprasza do regularnych pielgrzymek do Świątyni. Te pielgrzymki odbywane pieszo, często z odległych miejscowości, przywracają i umacniają jedność w narodzie. Wspólny marsz, dzielenie trudów drogi, łączy ludzi...

« Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie »

- Szczególnie ostatnie kilometry są niezłą wspinaczką, ponieważ Jerozolima znajduje się na wzgórzu.
« pokolenia Pańskie »
 - To dwanaście plemion Izraela.
 - Słowa te, w języku biblijnym, zawsze nawiązują do Przymierza.

« wstępują aby wielbić imię Pańskie »

- Celem pielgrzymek jest zanurzenie się w modlitwie i odnowienie zapалу religijnego. Ich punktem kulminacyjnym jest dziękczynienie Bogu za Przymierze i za Jego wierność. Na razie, pielgrzymuje tylko naród wybrany, któremu Bóg powierzył misję dawania świadectwa o Jego Przymierzu wobec wszystkich narodów.
 - « *Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie - z Jeruzalem».* (Iz 2,2-3)

« Tam ustawiono trony sędziowskie, trony domu Dawida. »

- Słowa te wyrażają całą nadzieję, związaną z obietnicą daną Dawidowi przez proroka Natana :
- *Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twój, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo. » (2 Sm 7,12)*

Od czasów tego proroctwa, naród wybrany oczekuje idealnego władcy, który królować będzie według planów Bożych, który wprowadzi sprawiedliwość i pokój.

« niech zażywają pokoju ci, którzy cię miłują! »

- Jest to krzyk wypływający z głębi serca : naród wybrany dobrze wie, że jego powołaniem jest dawanie świadectwa o pokoju, który może dać tylko Bóg...

Wiele wieków później chrześcijanie będą świętować Mesjasza, który zainaugurował tak długo oczekiwane Królestwo...

- ***Uradowałem się, gdy mi powiedziano: «Pójdziemy do domu Pańskiego!»***

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ❖ ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
 - ❖ 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - ❖ tel: 03.88.32.31.60